

bécsi múzeumban) 1912. évi augusztus 4-én Trenesénben gyűjtötte Dr. PAZSICZKY JENŐ, kiről a fajt elneveztem.

Ez az új faj a *L. Strelitziella* HS.-hez közelálló, ettől azonban az előző szárnyak pontrajzolatának hiánya folytán könnyen megkülönböztethető.

(♀, M. C.) wurde in Trenesén am 4. August 1912 von Herrn Dr. EUGEN PAZSICZKY, nach dem die Art benannt sei, erbeutet.

Dieselbe steht der *L. Strelitziella* HS. zunächst, lässt sich aber sofort durch den Mangel der Punktzeichnung auf den Vorderflügeln unterscheiden.

Újabb adatok Magyarország Neuroptera-faunájához.

Irta: DR. PONGRÁCZ SÁNDOR.

A magyar faunkatalógus megjelenése óta oly sok jellemző fajt sikerült hazánk területéről kimutatni, hogy a magyar Neuroptera-fauna képe lényegesen megváltozott. Alábbi jegyzeteimben egyelőre még nem adhatok áttekintő képet faunánkról, hanem csak azokról a legutóbbi időkben tett gyűjtésekéről fogok beszámolni, melyek ide vonatkozó ismereteinket annyira meggazdagították. Ebben a fáradáságos munkában több lelkes magyar kutatónak, névszerint GAMMEL ALAJOS, Dr. SZILÁDY ZOLTÁN, FEKETE Győző, Dr. PAZSICZKY JENŐ, PILICH FERENCZ és MALLÁSZ JÓZSEF uraknak van érdeme. Ők szigorúan magyar faunaterületen végezték megfigyeléseiket, míg a külföldi buvárok köztől Klapálek és ULMER feljegyzései hazánknak a szomszédos területek faunájához való viszonyaival is megismertetnek. Enumérációban ezeket is figyelembe vettetem, mert vajmi nehéz volna pl. a Keleti Kárpátoknak, melyeknek elágazásai Galicziában vagy Romániában gyökereznek, faunisztkailag természetes határat megvonni s melyek ezáltal természetesen ezeknek faunáját is részben elsajátították. Sőt a magyar faunaterülethez újabban csatolt tartományok, nevezetesen a dalmát tengerpart és Bosznia faunájára is ki kellett terjeszkednem, noha ezeknek a területeknek faunisztkai viszonyairól egyelőre még igen hézagos ismereteink vannak.

Úgy az itt mint hazánk többi vidékein tett kutatásainkból azonban mindezek daczára mégis kiviláglik a magyar fauna szerfölött gazdag változatossága és az a tény, hogy Magyarország a közép-európai reczésszárnyú-faunának valóságos gócpontját alkotja, melyben az Alpok és egyéb magasabb hegyláncok állatvilága a síkságok és szikes területekkel, emezéké ismét a tengernélküli faunájával találkozik.

A következőkben felsorolt fajok legtöbbjének termőhelye pontosan ismeretes s csak egy csekély részüknek nem tudjuk közelebbi lelőhelyét, de ezeknek előfordulása is valószínű, vagy pedig külföldi búvárok említik az irodalomban.¹ A faunából csak két fajt kényszerültem törölni, melyeket SZILÁDY az én tévedésem folytán vett fel a magyar faunába.² Egyikük a *Perla Selysi* Pict., a másik az *Ephemera glaucoptera* Pict. Noha valószínű, hogy ezek is előbb-utóbb előkerülnek, mostanáig mégsem sikerült őket kimutatni hazánk területéről.

Pseudoneuroptera.

Troctidae BURM.

Atropos inquilina HEYD. — V. Tasnád.

— *fatidica* LINN. — V. Tasnád.

Troctes formicarius HAG. — II. Simontornya (PILlich).

Psocidae END.

Psocus major KOLBE. — V. Predeál.

Amphigerontia contraria REUT. — V. Csikszereda, Detonáta.

— *intermedia* TETT. — IV. Sátoralja-Ujhely, Szomotor.

Elipsocus laticeps KOLBE. — V. Szováta, Farkasd.

Caecilius piceus KOLBE. — I. Budapest.

— *obsoletus* STEPH. — II. Simontornya.

— *perlatus* KOLBE. — V. Predeál.

Stenopsocus stigmaticus IMH. ET LABR. — I. Budapest; Rákospalota (SZILÁDY); V. Szováta, Farkasd.

Philotarsus picicornis F. — IV. Máramaros; V. Pele-Szarvad.

Embidae BURM.

Embia Savignyi WESTW. — VIII. Zengg.

Haploembia Solieri RAMB. — Novi, Portoré.

¹ BRAUER, Die Neuropteren Europas und insbesondere Oesterreichs. Wien, 1876. — RAMBUR, Histoire naturelle des Insectes Neuropteres. Paris, 1842. — ULMER, Trichoptera. Gen. Inséct. Fase. 60. Brüssel, 1907. — KOLBE, Monographie der deutschen Psociden. 1880. — Klapálek, Bemerkungen über die Trichopteren- und Neuropterenfauna Ungarns. (Természetrajzi füzetek. XXII. 1899, p. 429); Beiträge zur Kenntniss der Trichopter-n- und Neuropterenfauna von Bosnien und Herzegovina. Wien, 1900; Ein Beitrag zur Kenntnis der Neuropteroidenfauna von Croatién—Slavonien und der Nachbarländer. (Bull. int. Acad. Scienc. Boh. 1906); Zpráva o vysledech cesty do Transsylvanskych Alp a Vysokych Tater. (Vestn. Cesk. Akad. Rocnik. XIII.)

² DR. SZILÁDY ZOLTÁN, Magyarországi rovargyűjtésem jegyzéke. II. Neuroptera et Pseudoneuroptera. (Rovartani Lapok. XIX. 1912, p. 53—58.)

Perlidae LEACH.

- Arcynopteryx transsylvanica* KLP. — IV. Keleti Kárpátok; Bosznia:
Jezeró-tó, (KAPÁLEK, STROBL).
- *carpathica* KLP. — Keleti Kárpátok, Chomiak, Barani patak.
(DZIEDZIELEWICZ).
- *dovrensis* MORT. — III. Tátra (DZIEDZIELEWICZ).
- Dictyopteryx Mortoni* KLP. — IV. Keleti Kárpátok.
- Dictyopterygella recta* KNY. — III. Tátra, Csorbai-tó.
— *septentrionis* KLP. — III. Tátra.
- Dictyogenus ventralis* KLUG. — VII. Zágráb.
— *Imhoffi* PICT. — VII. Zágráb.
- Perla megacephala* KLP. — III. Közelebbi termőhely nélkül.
— *baetica* RAMB. — VI. Mehádia.
- *cephalotes* CURT. — III—IV. Kárpátok.
- *dacica* KLP. — V. Vulkán.
- Chloroperla affinis* PICT. — Vinodol völgye, Zágráb.
— *sudetica* KOLB. — III. Poprád, Trenesén, (PAZSICZKY, BRANCSIK).
— *venosa* St. — Ismeretlen termőhely.
— *rivulorum* PICT. — V. Bucsecs.
- Isoplopteryx serricornis* PICT. — Előfordulása hazánkban kétes.
— *tripunctata* SCOP. — V. Bucsecs, Vulkán.
— *fuscipennis* PICT. — Csepel.
- Capnia vidua* KLP. — IV. Körösmező.
— *nigra* PICT. — III. Szaloncza; Nagy-Enyed (SZILÁDY).
- Taeniopteryx seticornis* KLP. — I. Rézbánya (KLAPÁLEK).
— *tristis* KLP. — Herczegovina.
— *Braueri* KLP. — VI. Ulma.
— *Kempnyi* KLP. — Közelebbi termőhely nélkül.
- Nephelopteryx araneoides* KLP. — I. Budapest.
- Rhabdiopteryx hamulata* KLP. — I. Budapest.
- Leuctra cylindrica* DE GEER. — Közelebbi termőhely nélkül.
— *geniculata* STEPH. — Közelebbi termőhely nélkül.
— *nigra* PICT. — III. Poprád.
— *nigra* var. *brachyptera* KLP. — IV. Körösmező (CSIKI).
— *Klapáleki* KNY. — V. Retyezát.
— *albida* KNY. — V. Vulkán.
— *Mortoni* KNY. — V. Vöröstoronyi szoros, Bucsecs, Predeál,
Petrozsény.
— *cingulata* KNY. — V. Petrozsény (KLAPÁLEK).
— *Handlirschi* KNY. — IV. Tátra, Poprád (KLAPÁLEK).
— *armata* KNY. — III. Poprád (KLAPÁLEK).
— *inermis* KNY. — III. Barlangliget (SZÉPLIGETI); V. Preszáka
(CSIKI).

Nemura Picteti KLP. — V. Bücsées, Vöröstoronyi szoros.

- *triangularis* Ris. — V. Bücsées,
- *nimborum* Ris. — III. Tátra, Jezero,
- *avicularis* Mort. — III. Szalonecza (FEKETE).
- *marginata* PICT. — V. Vulkán, Retyezát.

Protonemura famosa Ris. — V. Igenpatak (SZILÁDY).

- *humeralis* PICT. — V. Igenpatak (SZILÁDY).

Ephemeridae LEACH.

Leptophlebia marginata L. — III. Szalonecza (FEKETE).

Habrophlebia mesoleuca BRAU. — Közelebbi termőhely nélkül.

- *modesta* HAG. — V. Igenpatak (SZILÁDY).

- *fusca* Cr. — Közelebbi termőhely nélkül.

Baetis niger L. — V. Gyergyóremete (Csiki).

Centroptilum hungaricum PONGRÁCZ, n. sp.

Corpo fusco-testaceo, pedibus flavidio-albis; alis inferioribus multo latioribus, quam in speciebus hujus generis cognitis, extremum apicem repente acuminatis. Ad basin sine denticulo.

Teste sötétkerbarna; szivárványszínű, keskeny és átlátszó szárnyakkal. A fej, az előtor hátpajza és a testszelvények szélei valamivel sötétebbek mint az alapszin, a végtagok világossárgák, a lábszákok tövén egy sötétebb folttal. Legvilágosabb a hasa és melltájéka. Az elülső szárny szárnyjegye (*ptero-stigma*) tájékán 4–5 harántör van. A hátsó szárny (1. kép) nem oly keskeny mint a Centroptilumok többi

1. kép. *Centroptilum hungaricum*
n. sp. (ala posterior).

fajainál, általában nagyobb, tövén nincsen fog, a közepén meglehetősen kiszélesedik s azután hirtelen csücsöt alkot. A hosszanti erek széjjelhajlók s az alsó olyan hosszú mint maga a szárny. A farfűg-gelékek legalább háromszor olyan hosszúak mint maga a test, piszkostejelekérek, vörösesbarnán gyűrűzötték. A tőizek sötétek.

Testhossza 25 mm, a farfűggelékekkel 6–7 mm. A kifeszített szárnya átmérője 9 mm.

Ezt a fajt, melyet Fiskerk Győző úr gyűjtött Szalonezán (Trenesén megye) több példányban vizsgáltam. Hátsó szárnyai alapján nagyon typikusnak tartom s mivel a *Baetis*-ek és *Centroptilum*-ok sajátságát egyesíti, a két nemnek összekötő kapcsát látom benne.

Caenis dimidiata ST. — III. Vághidas (PAZSICZKY).

- *lacteella* EAT. — III. Szalonecza (FEKETE).
- *harrisella* CR. — III. Szalonecza (FEKETE).

Epeorus assimilis EAT. — III. Szaloneza (FEKETE).

Heptagenia coeruleans ROST. — Előfordulása hazánkban valószínű.

Rhytrogena Henschi KLF. — III. Késmárk.

Ecdyurus Pazsiczkyi PONGRÁCZ, n. sp.

Ecdyuri insigni EAT. similis; sed differt: alis magis fumatis magisve acuminatis longioribusque; ad venulas transversas subfumatis, segmentis abdominis ante marginem apicalem anguste nigrofasciatibus, fasciis medio late interruptis et ipsum marginem apicalem non attingentibus.

Az *Ecdyurus insignis* EAT.-tól abban különbözik, hogy annál kisebb, farfüggelékei sokkal rövidebbek, a potrohszelvények hasi foltozata hiányzik, a hátszelvények hátsó széle sötét szegély nélküli és szárnyci többnyire füstösek.

Teste egyszínű okkersárga, csak a potroh némelykor a vörösesbe átmenő. Feje kissé húsvörös, barnán foltozott. Szemei feketék; a tor oldalán egy hosszúkás barna rajzzal s e mögött egy vagy több húsvörös folttal: a tor hólyagos felületén és a melltájón nincsen mustározat. Az elülső szárnyak hossznak, keskenyek és hegyesek, kissé füstösek. Az erezet kissé elmosódik azáltal, hogy a fekete harántereket füstös árnyalat veszi körül. Ez némelyütt szabálytalan foltsorokat alkothat, melyek a szárnyat tarkítják. Vannak azonban példányok, melyeknek tiszta, átlátszó szárnyuk van, ezek többnyire hímek. Füstös szárnyú példányok nemcsak az éretlen, hanem a kifejlődött egyének között is akadnak. A hosszanti erek és apikális haránterek nem füstösek, barnák. A hátsó szárnyak szabálytalan tojásdadok, füstös alsó szegélyvel. A ♂ elülső lábfeje egészen barna, czombjának elülső vége és a czombvonala feketék, a lábszárák barnák. A ♀ térdé szintén barna, lábfeje sötétebb mint a ♂-é. A kissé hússzínű potrohszelvényeken páros, a szelvény alsó oldalából a felületre rézsútos irányba menő éles fekete, vesszőalakú sávok futnak végig, melyek a szelvények hátsó szélét nem érik el s a legelső és utolsó két szelvényen hiányzanak (2. kép). Számuk tehát a potroh mindegyik oldalán hétféle.

Ily mustározat a többi *Ecdyurus*-fajokra is jellemző, de sokkal elmosódottabb; a foltok inkább háromszögűek s elérik a szelvénynek hátsó

2. kép.
Ecdyurus Pazsiczkyi n. sp.
(abdomen).

3. kép. — *Ecdyurus Pazsiczkyi*
n. sp. (penis).

s többnyire sötétebb szegélyét, azonkívül a hasoldalnak is van foltozata.

A ♂ penisének két szarvacska (3. kép) majdnem háromszögűen bemetszett, végük eléggé tompított. A ♀ ventrális lemezén nincs bemetszés, hanem háromszögű lemezben előrenyúlik. A gonopodiák feketék, a farfűggelék a testnél több mint kétszer hosszabb, elmosódott gyűrűkkel.

A test hossza 8–10 mm., a kifeszített szárnyak szélessége 18–28 mm.

3 ♂, 7 ♀. III. Trenesén, Vághidas, Szaloneza (PAZSICZKY, FEKETE). Augusztus és szeptember hónapokban repül.

Ecdyurus spec? — Az előbbihez hasonló, de a ♂ penisszarvaeskái egészen háromszögűek, szélesebbek s majdnem egészen összenőttek úgy, hogy csak egy kis bemetszést hagynak hátra. Közel áll az *E. forcipula* KOLL.-hoz.

Csak 1 példányban ismeretes SZILÁDY gyűjtéséből Nagy-Enyed környékéről.

Odonata.

Libellulidae WESTW.

Libellula 4-maculata var. *praenubila* NEWM. — I. Úrbő.

Leucorrhinia rubicunda L. — Előfordulása hazánkban kétes.

Caenocia caudalis CHARP. — I. Izsák.

Somatochlora alpestris SELYS. — V. Chirpa-havas.

— *arctica* ZETT. — V. Surian-havas.

Aeshna viridis EVERSM. — Dalmácia.

Calopteryx virgo var. *festiva* BRULLÉ. — VIII. Novi; IX. Dalmácia

Neuroptera.

Phryganeidae WESTW., BURM.

Phryganea grandis var. *meridionalis* KLP. — Bosznia.

— *minor* CURT. — I. Budapest, Római fürdő.

Limnophilidae KOL.

Limnophilus nigriceps ZETT. — Előfordulása kétes.

— *flavospinosus* STEIN. — Bosznia: Rujste (ULMER).

— *sparsus* CURT. — Kétes.

— *fusicornis* RAMB. — Bosznia: Dervent.

— *marmoratus* CURT. var. *nobilis* KOLTL. — Bosznia: Rujste; Herzegovina: Gacko.

Asinarchus caenosus CURT. — V. Radnai havasok.

Stenophylax mitis MC LACHL. — Bosznia.

- *dubius* STEPH. — VII. Horvátország : Zágráb.
- *pallidus* KLP. — Bosznia.
- *Winnegetti* KLP. — Bosznia.
- *infumatus* MC LACHL. — Bosznia.
- *nigricornis* var. *elegantulus* KLP. — Bosznia.

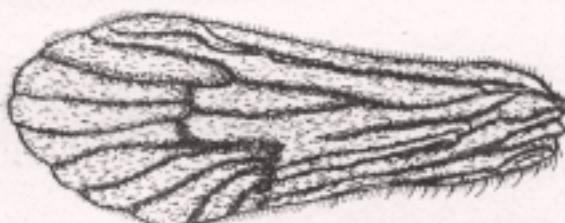
Stenophylax Klapáleki POSGRÁCZ, n. sp.

St. millesii KLP. similis, sed major, maculis pilosis albidis alarum superiorum multo majoribus et etiam apicem attingentibus, sine macula apicali fusca; corpore cinerascenti nigro, obscuro, segmentorum

A.

B.

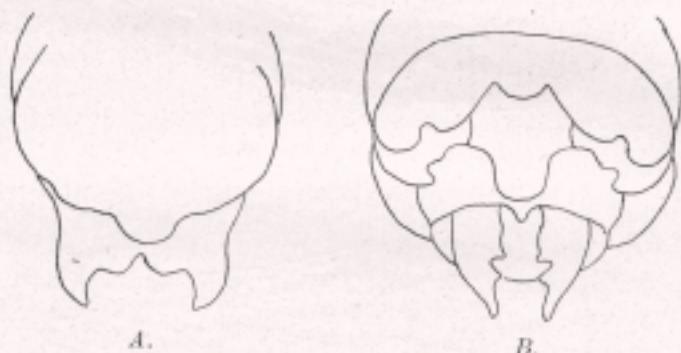
4. kép. — A. — *Stenophylax millesii* KLP.; B. — *St. Klapáleki* n. sp.
(alae anteriorae).

abdominis margine postico sine fasciis dilutis; segmentis ventralibus 5–6 sine spinulis, lobis analibus feminae intus denticulatis.

A kilencvenes években a Keleti Kárpátokból egy igen érdekes *Stenophylax* került elő, mely az összes többi fajtól már az első megtékinésre is különbözött, amennyiben sötétbarna elülső szárnyain világos szörfoltjai voltak. Ez a faj egy teljesen kiilónálló csoportnak egyetlen képviselőjévének bizonyult egész mostanáig, mikor nemrégiben egy hozzá közel álló, de attól eltérő typusra bukkantam Kierész KÁLMÁN és Csiki ERSŐ urak gyűjtéseiben. A legelső főkülönbség a szárnyak musterázatában rejlik (4. kép). Az új faj elülső

szárnyán hiányzik az apicalis fekete folt, a szárny alapszíne is valamivel világosabb mint a *St. millennii* KLP.-nél s az erek közötti világos terek, melyeket itt is igen apró, sárgásfehér, selyemfényű szőrök alkotnak, jóval szélesebbek, úgy hogy néha a sötétbarnaerezetet egészten elérik. A fej és tor sörtezete valamivel világosabb, a végtagok czombjai sötétebbek. A tor oldalai és a mell sötétebbek, a potroh hátoldala egész fekete, de a szelvények mindenütt világosan vannak szegélyezve. Ugyanez vonatkozik a hasszelvényekre is, melyek azonban világosabbak, szürkésfeketék, holott a *St. millennii* KLP. hasszelvényei majdnem világos okkerszinűek s a sötét alapszínnek csak nyoma látszik rajtuk.

Igen nagy eltérést mutatnak az ivarszelvények is. A ♀ 5. és 6. potrohszelvényén nincsenek tüskék. A 10. potrohszelvény kissé kivájt. A *lobi laterales* hosszabbak és erőteljesebbek, mint a *St. millennii* KLP.-

5. kép. — A. = *Stenophylax millennii* KLP.; B. = *St. Klapáleki* n. sp.
(app. genit. ♂).

nél, befelé irányulnak, háromszögűen kihegyesedők és belső oldalukon hegyes foggal ellátottak. (5. kép).

2 ♀ példányban ismeretes Körösmező környékéről. A ♂ ismeretlen. Testhossza 13–14 mm., a kifeszített szárnyak átmérője 33–36 mm.

- Micropterna lateralis* ST. — Bosznia: Dervent.
- Halesus ruficollis* PICT. — Közelebbi termőhelye ismeretlen.
- Acrophylax zerberus* BRAU. — III. Tátra; V. Retyezát.
- Drusus nigrescens* MEYER-DÖRR — III. Tarpaták (GR. TELEKI SÁNDOR).
— *bosnicus* KLP. — Bosznia: Ildze, Pazarić.
- Peltostomis brunnea* KLP. — V. Bucsees, Keresztényhavas (KLAPÁLEK).
- Ecclisopteryx madida* MC LACHL. — V. Vulkán.
- Chaetopteryx fusca* BRAU. — Bosznia: Krupavölgy, Pazarić.

Chaetopteryx singularis KLP. — Bosznia (KLAPÁLEK).

- *obscurata* Mc LACHL. — III. Késmárk; VII. Horvátország.
- *rugulosa* Kol. — Dalmácia.

Chaetopterygopsis Apfelbecki KLP. — Bosznia.

Anisogamus difformis Mc LACHL. — V. Retyezát.

Hypnotranus picicornis PICT. — Közelebbi termőhelye ismeretlen.

Enoicyla pusilla BURM. — Közelebbi termőhely nélküli.

Apatania meridiana Mc LACHL. — V. Vulkán.

Sericostomatidae MC LACHL.

Sericostoma timidum HAG. — IV. Körösmező; X. Bosznia.

Oecismus monedula HAG. — III. Borosznó; V. Vöröstoronyi szoros, Riumare.

Notidobia nekibe KLP. — Bosznia.

Silo Graelssi PICT. — Bosznia: Jezero.

Lithax obscurus HAG. — Horvátország (ULMER).

- *niger* HAG. — IV. Tarpatak.

Brachycentrus carpathicus DZIEDZ. — III. Tátra.

Micrasema sericeum KLP. — Bosznia: Pazarie, Stolac.

Crunoecia irrorata CURT. — V. Keresztenyhavas.

Leptoceridae LEACH.

Beraea maurus CURT. — V. Retyezát.

Leptocerus aureus PICT. — V. Vöröstoronyi szoros.

Oecetis notata RAMB. — Előfordulása kétes.

Molanna angustata CURT. — Előfordulása kétes.

Molannodes Zelleri Mc LACHL. — III. Csorba-tó.

Adicella reducta Mc LACHL. — Bosznia: Ildze.

Hydropsychidae CURT.

Hydropsyche mostariensis KLP. — Herczegovina: Mostar.

- *fulvipes* CURT. — Előfordulása kétes.

- *Sylfenii* ULM. — Valósán úleg előfordul hazánkban.

Diplectrona atra Mc LACHL. — Bosznia.

Dolophilus pullus Mc LACHL. — III. Tátra.

Wormaldia occipitalis PICT. — V. Vöröstoronyi szoros.

- *mediana* Mc LACHL. — Közelebbi termőhely nélküli.

Polycentropus exesus KLP. — Bosznia: Sarajevo.

Tinodes pallidula Mc LACHL. — Sarajevo, Bistrik.

- *Rostocki* Mc LACHL. — V. Vöröstoronyi szoros; Bosznia: Bistrik, Sarajevo.

- *Braueri* Mc LACHL. — Herczegovina: Mostar.

Tinodes unicolor PICT. — Bosznia : Sarajevo.

Metalype fragilis PICT. — Bosznia.

Lype reducta HAG. — V. Retyezát.

Rhyacophilidae STEPH.

Rhyacophila glareosa Mc L. — IV. Keleti Kárpátok.

— *polonica* Mc LACHL. — V. Vulkán.

— *torrentium* PICT. — V. Bucsecs ; Vulkán.

— *philopotamoides* Mc LACHL. — IV. Körösmező.

— *Meyeri* Mc LACHL. — Bosznia.

— *Pascoei* Mc LACHL. — Bosznia.

Glossosoma discophorum Klap. — Közelebbi termőbely nélküli.

Agapetus delicatulus Mc LACHL. — III. Barlangliget ; V. Nagy-Enyed (SZILÁDY).

— *laniger* PICT. — VII. Horvátország.

Synagapetus ater KLP. — V. Bucsecs.

Hydroptilidae STEPH.

Hydroptila sparsa SCULP. — Herczegovina : Mostar.

Allotrichia pallicornis EAT. — Bosznia : Gorazda.

Stactobia Eatoniella Mc LACHL. — V. Vöröstoronyi szoros ; X. Bosznia.

Orthotrichia angustella Mc LACHL. — Kétes faj.

— *Tetensii* KOLBE. — III. Trenesén (PAZSICZKY).

Sialidae BURM.

Rhaphidia Schneideri RATZ. — Közelebbi termőhely nélküli.

— *adunana* ALB. — VI. Mehádia.

— *ophiopsis* var. *flavilabris* COSTA. — I. Budapest ; II. Simontornya (PILLICH) ; IV. Szolnok ; V. Detonata ; VI. Mehádia ; VII. Fuzine.

Inocellia crassicornis SCHUMM. — III. Szaloneza (FEKETE) ; V. Vöröstoronyi szoros (ČSÍKI).

Panorpidae LEACH.

Panorpa diffinis Mc LACHL. — III. Luncsiona ; V. Predeál.

— *gibberosa* Mc LACHL. — Dalmácia.

— *clavigera* KLP. — Herczegovina (WINNEGUTH).

— *pura* KLP. — V. Bucsecs (KЛАПАЛЕК).

Bithacus Hageni BRAU. — II. Kis-Pose (MÉHELY).

Ascalaphidae Mc LACHL.

Ascalaphus lacteus BRULL. — Dalmácia.

Myrmeleoaidae* STEPH.Myrmeleon Mocsáryi* PONGR. — VIII. Novi.

- *pictus* LATR. — Dalmáczia.
- *flavus* RAMB. — Dalmáczia.
- *imbecillum* STEIN. — Dalmáczia.
- *elongatum* OLIV. — Előfordulása kétes.

Macronemurus appendiculatus LATR. — Herzegovina : Mostar.***Hemerobidae* LEACH, STEPH.***Hemerobius stigma* St. — III. Csorba-tó.

- *fuscinervis* SCHNEID. — I. Tiszaborkút.
- *atrifrons* MC LACHL. — III. Csorba-tó, Trenesén.
- *pellucidus* WALK. — II. Keszthely ; VI. Moldova.
- *striatellus* KLP. — II. Simontornya ; III. Szaloneza.
- *quadrispectatus* KLP. — V. Predeál.
- *orotypus* WALLGR. — V. Predeál.

Megalomus pyraloides RAMB. — III. Tátraszéplak.*Drepanopteryx algida* ERICHS. — III. Szaloneza.*Dilar turcicus* HG. — Herzegovina : Domanovic.***Chrysopidae* HAG.***Nothochrysa capitata* STEPH. — III. Szaloneza (FEKETE).

- *fulviceps* STEPH. — III. Rimaszombat (FEKETE).

Chrysopa nigrovenosa PONGR. = *nigricostata* BRAU. — VII. Novi.

- *microcephala* BRAU. — V. Petrozsény.
- *septempunctata* f. *Pazsiczkyi* PONGR. — III. Trenesén.
- *Zelleri* SCHNEID. — Bosznia.
- *ventralis* CURT. — VII. Grgurevci.
- *gracilis* HEYD. — III. Szaloneza (FEKETE).
- *lamproptera* STEIN. — Dalmáczia.

— *Pilichi* PONGRÁCZ, nov. nom. (*rufostigma* PONGR. nec MC LACHL.)

A magyarországi Chrysopákról szóló dolgozatomban¹ a *Chr. vulgaris* L. változatai között var. *rufostigma* néven egy igen érdekes alak-változatot írtam le. Mivel azonban MAC LACHLAN a *rufostigma* elnevezést egy afrikai Chrysopára már régebben lefoglalta, egységes tévedés elkerülése végett, másrészt sőtleg azért, mivel azóta az én varietásom önálló fajnak bizonyult, fölfedezőjének nevén vezetem az irodalomba.

Chrysopae vulgari SCHN. similis, sed differt: antennis ad basin fuscis, scapo flavidō-virescente, macula nigra in genis ante oculos,

¹ Magyarország Chrysopái alak- és rendszertani tekintetben. (Állat-tani Közlemények. XI, 1912, p. 161—221).

vertice valde fornicato, prothorace vittis duobus lateralibus; tibiis anterioribus intermediisque brunneis, unguiculis dilatatis. Venae longitudinales et transversae totidem brunneae. Pterostigma elongata, brunnnea. Vemula prima transversa sectoris radialis primi extra cellularum cubitalem cubitum tangens.

Ez a faj mint már az első megtekintésre is kitűnik, a *Chrysopa vulgaris*-esoportha tartozik s a *Chrysopa vulgaris*-nak közelről rokona. A csáposoknak a tőiztől számított első harmada (a legelső 5—6 iz kivételével) egészben barna. A második harmada világos, a csáposok vége ismét sötét. A tőiz szélesebb és világos sárgászöld. A felső ajak meglehetős széles, alsó szélei majdnem épek, tapogatói vörösesbarnák. Az arczon kétoldalt egy nagy elmosódott fekete folt látható. A fejtető hólyagos. Az előtor szügletei tömpítették, elülső széléről 2 fekete vonal húzódik a közepe felé. Végtagjai zöldesbarnák, az elülső és középső tibiák részben feketék, a tarsusok barnásfeketék. Karmai kampósak. Közép- és utóora zöldes; barázdi sötétebb barnák. Szárnyerezete mindenütt egyszínű vörösesbarna, élesen határolt vöröses szárnyjeggyel. A radiális sector I. anastomosisa a könyöksejten kívül éri a könyökeret. A potrohon nincsen semminemű foltozat.

Nagysága a *Chr. vulgaris* L.-éval megegyező. A Nemzeti Múzeum gyűjteményében lévő 4 példányt PILLICH FERENCZ gyűjtött Simontornyan.

A hangyák nőstényeinek önálló államalapításáról.

Irta: DR. SZABÓ JÓZSEF.

A szociális életet élő rovarok között a házi méh államalapítása a legismertebb. Ennek az a magyarázata, hogy úgyszólva a szemünk előtt, a figyelmet megragadó körülmények között játszódik le az egész esemény. Tudjuk, hogy a méhek bizonyos időszakokban rajzanak, a mely abból áll, hogy az idősebbik királyné szárnyrapotva elhagyja a régi államot tagjainak tekintélyes részével. A ezéljük az, hogy új alkalmas otthont keressenek maguknak. Ha ezt sikerült feltalálniuk, akkor ezzel be is fejeződött az államalapítás, a melynek fenntartásához nem szükséges semmi más, csupán az, hogy mindegyik tagja folytassa megszokott munkáját.

A méhekkel szemben a hangyák államalapítása nem ilyen egyszerű és nem követhető ily könnyen figyelemmel. Legfeljebb annak egyik feltűnő mozzanatát, a termékenyítést nézhetjük végig minden utánajárás nélkül. A párzás ugyanis, miként a méheknél, a levegőben, repülés közben megy végbe, a mit annak idején lépten-nyomon